

Frog Head Key

2009 ©

By Eric Douglas

Kapitola 1

“To byla nějaká divná bouřka”, Tim Baker řekl svému kamarádovi během jejich patroly blízko Florida Keys.

“Já tady žiju celý můj život a nikdy jsem neviděl něco podobného”. souhlasil Steve Frame. To přišlo úplně odjinud.

Oba muži pátrali okolo malých neobydlených ostrovů porostlých křovisky, které občas byly navštíveny výletníky a rybáři kteří si chtěli odpočinout od každodenního života. Někdy přišli i studenti kteří chtěli mít veselý víkend.

Bouřka zmizela tak rychle jak přišla. Bylo dlouho po půlnoci, ale oba přátelé si uvědomili, že jestli někdo zůstal na ostrovech během bouřky, mohl by mít problém. Nemohli čekat až do rána a jelikož oba byli členové místní pobřežní stráže, chtěli se ujistit, že nikdo nepotřeboval jejich pomoc.

„Hergot, co to bylo?“ zeptal se Tim Baker když pomalu navigoval člun okolo malého ostrova zvaný Frog Head Key. Mezi vegetací, oba muži viděli zřetelně „něco“, ale nebyli si docela jistí co to bylo. Pravděpodobně by to ani neviděli, kdyby nesvítili baterkou okolo stromů a neviděli odraz na vodě. Za denního světla by si toho nevšimli.

„Nemám ani páru“ odpověděl Frame a posvítíl baterkou zpátky k ostrovu. „Vypadá to jako nějaká budova nebo co. Ale tady nemůže nic být. Tyhle ostrovy patří do chráněného Národního Parku. Tady se nesmí nic stavět.“

„Já vím, já vím. Tak se teda podíváme!“ řekl Baker.

Poslední věc co oba viděli koutkem oka byl záblesk světla. Oslepující světlo a hlasitý sykot způsobil, že se oba otočili právě v tom okamžiku kdy hořící, hlučná raketa kontaktovala motor člunu. Exploze je okamžitě zabila, ještě dříve než člun začal hořet. Zbytky člunu ve vteřině zmizely pod vodou. Všechno co zbylo napovrchu bylo pár třísek a potah oleje na vodě.

“To je pěkný bordel” Snake zavrčel na své dva společníky. “Ztratili jsme celý týden práce”.

“Co bylo uděláno je v pořádku, jenom to co jsme vařili je pryč “ řekl Tommy a kývnul na Billa. Oba se trochu báli Snake, ale on jim dobře platil tak si moc nestěžovali. “ Klidně doručíme objednávku včas.“

“Jo, tenhle týden, ale ne příští. Budeme sebou muset švihnout, abysme to stačili.” Snake poznamenal. “Vypumpujte jámu. Vypadá to že se voda přelila přes ostrov. Musíme to všechno vyčistit než budeme moci začít znovu.”

Chlapi se dívali do vápencové jámy plné vody. Dávní osadníci lámali vápenec ze středu ostrova aby postavili kolonii a maják. Bohužel, nepočítali s komáry a s nedostatkem pitné vody. Kolonie měla krátký život. Bažiny rychle začly převládat a ostrov byl znovu tichý. Lom ve středu ostrova byl ideální pro tyto chlapíky aby mohli dělat to co potřebovali. Chtěli být schovaní aby o nich nikdo nevěděl. Pracovat na ostrově jim dalo soukromí, které by jen tak nenašli, a bylo to taky blízko pro dodávky.

“Vypumpuj všechno ven a dej pozor aby něco neskončilo na pláži, “ štěkl Snake. “
Pospěš si. Neskončíme až se všechno vypumpuje, a pak začneme znovu.

Bouřka moc nepoškodila potápěčský obchod, ale Jackson Pauley přišel dříve než obvykle, podívat se jak všechno vypadá, a připravit se k otevření obchodu. Oba majitelé žili nablízku, ale moc se nezajímali o kšeft a nechali Jacksona dělat co chce, což mu vyhovovalo. Platil jim nájem a výtěžky z prodejů, a to bylo všechno o co se starali.

Co měl Jackson na mysli bylo, že nechtěl zklamat zákazníky, kteří už zaplatili za dopolední potápěcí exkurzi.

Poslal svoje dva kapitány ven, hned brzo ráno, aby zjistili v jakém stavu jsou místa na potápění. Chtěl se dozvědět jestli bouřka nezhoršila viditelnost pod vodou a jaká je situace na povrchu vody. Nikdy nevěřil předpovědi počasí. Musel se rozhodnout rychle, jestli vůbec nechá čluny vyjet a jestli se nemá změnit itinerář.

„Co si viděl, Bo?“ zeptal se Jackson a přivázal člun ke kůlu.

„Nebylo to tak špatné. Většina míst je OK. Viditelnost je dobrá. Vítr se uklidnil a vlny nejsou veliké, asi jenom půl metru,“ Bo Reed řekl. „Možná že tentokrát vynecháme THE TUBE, ja vím o několika korálových formací které jsou za větrem a to bude dobré.“

„Dobře, dobře. Jenom potřebuješ změnit plán a potom vyraž.“ řekl Jackson a šel zpátky do obchodu zapsat nové zákazníky.

„Počkej, počkej Jacksone.“

„Co je, Bo?“

„Já jsem si všimnul něčeho divného okolo Frog Head Key“, Bo vysvětlil. „Je tam hodně zakalená voda, vypadá to jako že je tam velké množství řas, ale nebyl jsem si jistý.“

„To je divné.“ řekl Jackson. „Proudy jsou tam divoké a nevím jak by se tam řasy mohly nahromadit.“

„Já vím. Ale bouřka pravděpodobně otočila proudy na druhou stranu. Voda běží špatným směrem na povrchu. Já jsem neměl čas se pořádně podívat, ale zdálo se, že voda se vylévala přímo z ostrova.“

„Tak já ti řeknu co uděláme. Vynechej to místo a vezmi potápěče někam jinam. Půjdeme se tam podívat odpoledne zjistit co se děje.“ rozhodl Jackson. „Potom dáme vědět pobřežní patrole a zeptáme se jaké mají návrhy.“

Frog Head Key

2009 ©

By Eric Douglas

Kapitola 2

„Jacksone, člověče, to je krásný člun“ Jake, druhý kapitán z potápěčského obchodu, volal přes vodu z doku kde kotvil. Jake byl oblíbený mezi touristy a taky vždycky přinesl nejvíc tuzérů, ale Jackson si myslel, že Jake byl trochu nafoukaný.

„Co, můj houseboat?“ zeptal se Jackson, „no, pěkně děkuju, tahle skořepina nebyla z doku pár let, ani bych tomu neřikal člun!“

„Ne, ne tenhle vrak, mluvím o tomhle člunu“ řekl Jake a ukázal na Jacksonovu pýchu a potěšení - Daydreamer, desetimetrový Boston Whaler Outrage s dvěma 250 koní čtyřtakt motory. „Ten frčí.“

„Jo, díky! „ odpověděl Jackson a zavrtěl hlavou. Věděl, že Jake ví o čem mluví, ale jeho reakce jenom potvrdila Jacksonovi, že se má ještě mnoho učit. Doufal, že ho bude moct povýšit a dát mu víc zodpovědnosti, ale věděl, že mladík potřebuje usměrnit jeho myšlení a brzdit jeho reflexy, než se to uskuteční. “ Kde je Bo, už by jsme měli jít.“

Jackson měl vždycky Daydreamer plný benzínu a připravený k odjezdu. A taky měl připravené dva plné potápěčské tanky na palubě – člověk nikdy neví, kdy se naskytne příležitost skočit do vody. Jackson pozval oba kapitány, a dalšího zkušeného potápěče, aby se podívali na ty řasy, které Bo viděl blízko Frog Head Key.

„Já nevím kde je“ Jake odpověděl. “Ale máš pravdu, měli bysme opravdu jít, a co nejdřív.“

„Beze mně nepůjdete, že ne“ poznamenal Bo když šel po rampě dolů ke člunu, jeho světlé vlasy nacpané pod Marshall University čapku, kterou nikdy nesundal. “Omlouvám se přátelé, musel jsem dát psa vyvenčit.“

Kde Jake musel mít konkurenci, Bo byl vždycky klidný a skoro nikdy se nerozčilil, a kdyby si někdo myslel, že jeho klidná povaha znamená méně inteligence, tak to by udělal strašnou chybu.

“Hoši, budete se hned oblékat?“ přišel nový hlas – ženský. Kia Swanson byla nejnovější Divemaster a Jackson ji viděl jako balanci mezi těmi dvěma chlapci před ním. Ona byla v podpalubí a uklízela potápěčské nářadí.

Jackson ji taky pozval, protože měla zkušenost s touristy a byla vždycky vedoucí na člunu. Většina potápěčů jsou muži a vůbec nic nevadilo že byla na palubě v bikinách. Samozřejmě že vypadala ohromně! Ti, co začali moc čumět, byli vyvedeni rychle z omylu. Měla hezkou figuru, dlouhé hnědé vlasy a měřila asi 175 cm. Byla krásně opálená, žádný makeup a o svoje vlasy se moc nestarala, hlavně že nebyly v cestě když se šla potápět.

“Dáma má pravdu“ řekl Jackson a potutelně se usmíval, zatím co ti dva mladší tam stáli s otevřenou hubou. “Pospěšte si, aby jsme odtud vypadli. Kia a já jsme na vás čekali.“

Beze slova oba skočili do člunu. Očekávali, že budou mít všechno na starosti, ale Kia byla rychlejší a ujmula se vedení a to se jim moc nelíbilo. Jackson rychle navigoval Daydreamer ven z mariny a na moře.

“Hey, Jacksone,“ Jake se snažil překřičet hlasité motory,“ jedeš trochu doleva, podívej se na kompas, Frog Head Key je támhle tím směrem.“

“Já vím, umím číst kompas, Jake. Chci vidět kde začíná ta špinavá voda s řasami. Proud se točí k východu, tak to objedu a budu to sledovat od konce. Musíme zjistit s čím se vlastně potýkáme.“ odpověděl Jackson a nespustil oči z povrchu vody.

Skoro 40 let starý, Jackson pracoval jako požárník v New Yorku až do 9/11. Potéž se rozhodl jít do penze a užívat život. Našel si nejosamělejší ostrov který mohl najít, ne moc daleko od kontinentu US, a koupil si houseboat. Usadil se tam a doufal, že najde občasnou práci v nějakém potápěčském obchodě. Plány se neuskutečnily jak si je představoval, když jel naposledy na jih. Jeho zkušenost a autorita byla uznávaná nejenom potápěči ale také majitelem obchodu. Než se nadál, měl na starosti všechno co se týkalo obchodu a organizování exkurzí. Nepotápěl se tak často jak by chtěl, ale bavilo ho to a věděl že by se už nudil kdyby neměl co dělat. Když se ho někdo zeptal, proč si ten obchod nekoupí nebo neotevře svůj vlastní, vždycky odpověděl, že by musel být blázen.

“OK boss, zpomal trochu, nejsme už daleko od místa, kde jsem dnes ráno viděl tu zakalenou vodu,“ said Bo a dával signál rukou, aby Jackson zpomalil. Jake, Bo a Kia šli k zábradlí se podívat na vodu.

“Už to vidím,“ vykřikla Kia a ukázala na vodu,“ ale míjí nás to. Opravdu se to rozšiřuje víc než jak jsi to popsal dneska ráno.“

“No jo, máš pravdu. Je to mnohem dál, než jsem očekával. Ale je to řidší a vypadá to jako že to jde s proudem. Jak jsme daleko od Frog Head Key?“ zeptal se Bo.

“Asi jeden a půl kilometru“ řekl Jackson. Byl na okraji té špíny. Jemu se to zdálo víc jako bahnitý potok, který se míchá do čisté vody, a ne nahromaděné řasy. “Já se tomu vyhnou, ale budu to sledovat pozpátku směrem k ostrovu. Mě se to nějak nezdá!“

Jackson navigoval Daydreamer pomalu proti proudu, chtěl se vyhnout tomu zakalení, ale daleko nedošel. Najednou si uvědomil, že místo aby to šlo okolo ostrova, kalná voda přicházela přímo z ostrova. Asi 100 metrů od břehu zakalení přestalo a voda se okamžitě vyčistila.

“No, to jsem z toho úplný jelen,” ozvala se Kia “co se to děje ?“

“Já to vidím jít přímo ze dna sem nahoru.“ usoudil Jake a ukázal prstem na to místo.

“Já jdu dolů pod vodu, a uvidím co se děje, ty, Bo, zůstaneš nahoře s Jakem, a Kia jde se mnou,“ rozkázal Jackson.

“Proč jde Kia s tebou?“ hned protestoval Jake.

“Jo, jak to že ona jde s tebou. Já jsem objevil to svinstvo. Já bych měl jít s tebou.“ souhlasil Bo.

“No to je jednoduché. Kia tady byla včas a připravená. Přinesla si svůj wetsuit, a pomáhala okolo,“ zavrčel Jackson.“ A ještě víc jednoduché – já jsem tak rozhodl a je to můj člun, basta! Tak budete hlídat zatím co jsme dole, nebo chcete plavat zpátky. Vyberte si.“

Beze dalšího slova se sebral a šel k zádi, kde Kia kontrolovala tanky a vesty. Voda byla teplá a čistá, tak se ani nenamáhali si natáhnout wetsuits, jenom masky, vztlkové vesty (BC), ploutve a ovšem tanky. Všechno připraveno pro zadní pád (back roll).

“Nemíním zůstat dole moc dlouho. Až se dostaneme na dno, zjistíme co tam je. Já mám sklenici s víkem, tak vezmeme vzorek vody. Je to asi ve dvaceti metrech tak se hned ponoříme přímo na dno a obhlédneme to.“

Pak se otočil k těm dvěma ve předu a prohlásil “Hoši, nenamáhejte se s kotvou, jenom jezděte okolo. Nám to nebude dlouho trvat. Sledujte naše bubliny na povrchu, a až půjdeme nahoru, musíte být připraveni vzít nás na palubu, OK ?“

“Tak už jdeme“ řekl Jackson. Kia se jenom pousmála, dala si regulátor do pusy a sklouzla pozadu do vody.

Frog Head Key

2009 ©

By Eric Douglas

Kapitola 3

“ Co tam dělá ten člun?“ zeptal se Snake . Tommy and Billy neodpovídali. Snake se vyšplhal na strom, kde měl vyhlídku na celý ostrov, a slyšel motor toho člunu. Od včerejška byl klid, ale byli připraveni na všechno, aby jejich operace nebyla objevená.

“ Já nevím, Snaku. Chceš abych to zařídil jako včera“ zeptal se Bill. Vystřelená raketa s granátem nadělala pěkný cirkus, a on se nemohl dočkat to zkusit znovu.

“ Ne, ti frajeři včera, viděli naše skladiště na druhé straně ostrova. Tyhle ti vypadají jako potapěči. Já je vystraším na cestě zpátky se zásobami. Potřebujeme čerstvou vodu a cukr, a nějaké zrní na začátek. Vy dva začněte dělat. Až přijdu, chci vidět nějaký cvrkot,“ poručil Snake a zmizel.

Jackson a Kia se octli v krásných teplých vodách Gulf Streamu. Rychle se zorientovali, dali jeden druhému OK signál a začali sestup na dno. Jasně viděli koralové formace, a ležatou kontúru ostrova. Jackson věděl kde byl problém, ale zatím to ignoroval. Poslouchal zvuk svého vlastního dechu jak pomalu vydechnul, a bubliny se začly rolovat po straně jeho tváře.

Cítil jak se uklidnil, i když věděl důvod jeho potopu. Něco nebylo v pořádku a byl si vědom že se octne uprostřed nějakého problému ale nechal se unášet tím známým pocitem, který přináší potápění. Jaké kouzlo !! Malé vlnky si hrály nad ním ze strany na stranu. Viditelnost byla hrozná na jedné straně, a voda byla průzračná na druhé. Ale co viděl pod ním byla hodně kalná voda.

Vyrovnal si tlak v uších a díval se jak Kia jde dolů. On se s ní několikrát potápěl, ale ne tak často jak by chtěl. Když se dostala dolů, hned ji zaměstnal. Podle všech zpráv, byla velice zkušený potapěč, a velice oblíbená mezi zákazníky.

Měla jenom bikini pod potápěčskou soupravou, a Jackson byl na moment nesvůj. Díval se na její opálené, hladké, dlouhé nohy, jak klouzaly skrz vodu a líbilo se mu co viděl. Teprve až se otočila, uvědomil si, kde se mu toulaly myšlenky. Kia se jenom mile usmála, než mu ukázala pramen jejich problémů. Mrak špinavé vody tryskal z veliké roury přímo na korál. Snažili se oba té špině vyhnout a chtěli se dostat tak blízko jak bylo nejvíce možné. Roura se táhla nahoru na povrch a zpět k ostrovu.

Jackson a Kia plavali okolo roury která se pohybovala nahoru dolů, ze strany na stranu. Jackson chtěl naplnit sklenici aby dostal vzorek. Nebylo to lehké. Neměl pořádný skafander proti jedům a nevěděl co v té vodě je. Potopil se jenom v T-shirt a v šortkách. Kia měla na sobě ještě méně než on. Její důvod byl, že ráda cítila vodu na svém těle. Ani jeden nebyl připraven na jedovaté chemikálie. Jackson opatrně otevřel sklenici a namířil ji přímo do proudu. Musel se dostat opravdu blízko, aby ten vzorek nebyl zředěný čistou vodou, ale ne tak blízko aby proud mu nevyrazil sklenici z ruky. Rychle zašrouboval víčko, aby mu nic neuteklo.

Na cestě zpátky Jackson slyšel jiný člun se přibližovat směrem k Daydreamer. Podíval se nahoru a viděl menší člun se přibližovat k jeho člunu. Nemyslel si, že je to nějaká náhoda, protože Frog Head Key je trochu izolovaný. Naznačil Kie že je čas aby se vynořili. Hned jak se dostali nad vodu, Jackson věděl, že měl pravdu.

“Už jsem vám řekl abyste odtud vypadli. Tady žádný potápění nebude. Já jsem z Rybářské Komise. Když neodejdete, budete mít problém,” řekl neznámý muž.

„Počkat, počkat pane. My máme dva potápěče ve vodě. Nemůžeme bez nich odejít. Hned jak se dostanou nahoru, tak odjedeme. Moc se nerozčilujte,“ Jake poznamenal, a trochu byl zmatený postojem cizince.

„Opravdu mně nezáleží na tom co máte udělat, řekl jsem vám abyste zmizeli. Seberu vám člun a zavřu vás do basy. No jak se vám to bude líbit“ neznámý pokračoval “už jsem řekl zmizte“.

„Ale.....“ chtěl namítnout Jake.

„To je v pořádku, Jake“ přerušil ho Jackson, který už plaval k žebříku na straně Daydreamer. „ už jsem skončili potop tak když ten chlapík chce abysme odešli, tak půjdeme. Nechceme způsobit žádný trouble.“

„Ale, Jackson on řekl.....“ pípнул Jake.

„Ne, ne Jake, opravdu to je OK. Kia a já jsme tady, a můžeme hned odjet. Nevěděli jsme, že se nesmíme tady potápět, „pokračoval Jackson a klidným hlasem oslovil cizince na druhém člunu“. Je nám velice líto pane. To byla chyba, že jsme se tady potápěli a už to nikdy neuděláme.“

„No to bych si taky vyprosil“ cizinec poznamenal.“Tak si dejte svoje krámy dohromady a vyalte. Já vás budu sledovat.“

Beze slova, chlapík nastartoval člun a odjel asi sto metrů a čekal až potápěči odjedou.

„Co tohle mělo znamenat, Jackson? Jestli ten idiot je z Rybářské Komise, tak já jsem Donald Duck,“ řekl Bo.“Proč jsi mu povolil?“

„Právě proto, že není z Komise a chtěl se nás zbavit. Kdokoliv hrozí čtyřem lidem ve větším a rychlejším člunu, ví něco co my nevíme. Něco se tady děje,“ vysvětlil Jackson.“ Hádat se s ním by nám vůbec nepomohlo.“

Jackson a Kia popsali co se stalo pod vodou a také jim ukázali vzorek zakalené vody, který Jackson měl schovaný v kapse jeho BC. Hned jak se vyslíknul, nastartoval motory a odjel směrem k Withrow Key.

„Kdyby byl ozbrojený a my jsme nepřišli zpátky dát někomu vědět co se děje, jak by nám to posloužilo?“ řekla Kia, když všichni čtyři o tom diskutovali v pilotní stanici.“Měli bychom to říct někomu z Rybářské Komise, že se tam něco děje.“

„Těm to vždycky trvá celou věčnost než něco udělají. Navrhuji, abysme šli v noci zpátky a přesvědčili se sami. Pořádně to prohledáme a shromáždíme nějaké důkazy.“řekl Jake.

„Ne, vy tam nepůjdete“ řekl Jackson, a vztyčil se do svých plných 175cm. Byl menší, než oba mladíci, ale chtěl jim dát vědět kdo je tady boss.

„Mám nějaké kontakty a dám jim vědět co jsme viděli. A nechci aby vy dva jste se ukázali v blízkosti toho místa. Rozumíte?“

„Jo, jo, jo“ souhlasil Bo a ani se nepodíval na Jacksona.

„Tak když chceš utéct, mně je to úplně jedno,“ poznamenal Jake bezvýrazně.

Frog Head Key

2009 ©

By Eric Douglas

Kapitola 4

Tři mladší potápěči uvázali člun, uklidili jejich výstroj a potom jeli na druhou stranu mariny do Withrow Key restaurace „Duffy’s“. Jackson jim řekl, že má něco na práci a že je uvidí zítra.

„Tak co si hoši myslíte že tam je?“ otevřela konversaci Kia.

„Měli bychom se tam jít podívat,“ řekl Jake. „Jo, půjdeme dnes v noci.“

„Ne, Jackson řekl, že to nemáme dělat,“ namítla Kia.

„Tak co je s tebou, Bo? Půjdeme tam a vyzkoumáme to. Nebo se taky bojíš.“ prohlásil Jake.

„Hej, hej počkejte kluci, já jsem nikdy neřekla že se bojím.“ protestovala Kia.

„Jackson tomu nerozumí, on už je starý.“ řekl Jake, a bylo vidět, že pivo mu dodává odvahy. „Já říkám, jdeme tam a přesvědčíme se na vlastní oči co se tam děje. Cokoliv tam ti frajeři dělají nám narušuje živobití.“

„Já opravdu nevím člověče, jestli bychom tam měli jít?“ poznamenal Bo a utřel si pot z čela s jehou čapkou.

„Jseš zbabělec, nebo co?“ rozčilil se Jake.

„Tak pozor, hoši. To není správné. Bo nemusí nikam jít, když nechce.“ přerušila Kia.

„Aha, tak Kia se o tebe stará.“ prohodil Jake. „A ona za tebe i rozhoduje?“

„OK, OK“ řekl Bo. „Tak se tam půjdeme podívat, ono tam nic stejně nebude.“

„Tak dopijte a jdeme. Ukážeme Jacksonovi, kdo má otěže v ruce.“ řekl Jake a připravil se k odchodu.

„Já s vámi nejdu,“ řekla Kia.

„Hm, já si nepamatuji že bych se tě ptal.“ řekl Jake a odcházel.

Bo pokrčil rameny, vstal a následoval Jake ven.

„Připrav si všechno, a už pojedeme“ zavrčel Snake, a utřel si pot z čela.
„Zamícháme to a začneme vařit. Za dva dni to odstavíme.“

„Ano, ty se tady o všechno postaráš,“ souhlasil Billy, „já nevím jak to všechno pracuje ale to mě nevadí, zatím to klape dobře.“

„Hlavně, že víš kdo je boss,“ poznamenal Snake, „já vím, co dělat!“

„Hele, někdo sem jede“ ozval se Tommyho chruplavý hlas skrz walkie-talkie. Seděl na stromě ve středu ostrova a viděl přes celý ostrov se svým nočním dalekohledem. Opravdu se snažili, aby je někdo neobjevil, a divoká křoviska jim pomahála báječně.

„Co vidíš?“ tiše se zeptal Snake.

„Jsou to dva chlapíci v malém člunu.“

„Asi jdou chytat ryby. Jedou opravdu sem?“

„Rozhodně,“ řekl Tommy. „zpomalují a objíždějí ostrov a myslím že objevili stezičku skrz křoviska. Vypadá to, že také viděli naše čluny.“

„OK, dobře. Slez rychle dolů, ale aby tě neviděli.“ řekl Snake.

„Co budeme dělat?“ štěknul Billy.

„Už jsme ztratili dost času,“ řekl Snake. „Musíme se o ně postarat.“

„Můžeme jim říct, aby odprejskli, a potom vyhodíme jejich člun, jako jsme to udělali včera,“ potvrdil Billy.

„Nah, tentokrát to neuděláme. Trošku s nima zatočíme.“ uzavřel Snake.

Už se stmívalo, když Jake a Bo našli malý záliv na straně Frog Head Key. Jeli pomalu dovnitř a byli překvapeni víc, než jim bylo milo. Za hustými křovisky viděli krytou loděnici a zakotvený člun. Zajistili jejich člun na druhé straně zálivu a prohledávali okolí.

„Támhle je nějaká stezka,“ šeptal Bo. „Co vlastně hledáme?“

„Já nevím, ale myslím, že se něco děje kousek dál. Něco pumpovalo tu špinavou vodu do zálivu. To musí být generátory a pumpy. Chci vidět, proč by se někdo

obtěžoval tohle dělat na malém plácku uprostřed moře. Chovej se tiše a drž baterku dolů k zemi. Nevypadá to, že tu někdo je, ale třeba už šli spát.“

„No, to jsem o tom takhle nepřemýšlel. Ale co když na někoho narazíme, co potom?“ stačil Bo podotknul.

„Dobře se ptáš, hochu. Co budete dělat?“ zeptal se Snake ze tmy. „Protože už jste na někoho narazili, a tomu se to moc nelíbí.“

„A do prdele, Jake, utíkej,“ špitnul Bo a vyrazil zpátky po stezce. Vběhl přímo do basebalové pálky kterou Tommy držel. Pomalu mu to utrhl hlavu, a ztratil rovnováhu, švihnul sebou na zem a ztratil vědomí.

Jake neměl takové štěstí. Připravoval se na rvačku, když se Snake a Billy vynořili ze tmy.

„Co tu děláte, kdo jste?“ zařval Jake a pokusil se dát Billymu pěstí do nosu. Ale Snake ho praštil dvakrát do ledvin, a když se chtěl Jake otočit, aby se bránil, Billy mu zasadil kopanec do nohy.

Jake klesnul na jedno koleno. Byl silný, ale ne zase tak silný, aby se postavil dvěma podezřelým chlapům. Postavil se znovu na nohy a pokusil se utéct. Při té rvačce ztratil baterku, a jak utíkal dolů po pěšině, jenom měsíc mu svítil na cestu.

Jake slyšel ty chlapi utíkat za ním. Křičeli aby zastavil. Ohlédnul se zpět a v tu ránu narazil do stromu. A jak letěl, roztrhnul si šortky a odřel si nohy.

„Aaaaaargh“ zařval jak raněný tygr, „do prdele, kdo to jsou ti bastardi?“ zvednul se a začal znovu utíkat dolů po pěšině, kulhal a přitom nadával.

Najednou, směrem na pravo, viděl otevřenou jámu a okolo okrajů byly stíněná světla. Hned před ním se objevily dva široké cylindry nejméně 5 metrů vysoké, a série trubek šla po stranách dolů. Pod těmi cylindry bylo zařízeno ohniště, pravděpodobně na rozpálení těch cylindrů.

A tam ho chytli ti tři pronásledovatelé. Tommy skočil na Jake ze zadu. Práskli sebou na zem a Jake se chtěl vysmeknout, ale už bylo pozdě. Snake a Billy přiskočili a začli ho mlátit a kopat, až ztratil vědomí.

„Zvedni ho a vem ho dolů k vodě, i s tím druhým,“ popadal dech Snake.

„Co s nima budem dělat?“ ptal se Tom.

„ Uděláme to tak, jako že někdo přepadl, okradl a zabil. Ale ne tady. Nepotřebujeme aby sem někdo přišel čmuchtat“ řekl Snake . „Zabal je do těch plastických plachet a pořádně to zamotej a zavaž. Potom je vezmem na pevninu a vyhodíme někde v lese.“

„Ale, Snake, to není nějak chytré, nevím jestli se mi to chce udělat.“poznamenal Tommy, který byl z nich nejmladší.

„To teda uděláš a nebo tě k nim přidám. To je vlastně tvoje jediná možnost. Vezmeme jejich člun zpátky s námi a pak ho pustíme po vodě. Podívej se, kde je jejich místo v marině.“ vrčel Snake.“ Uděláme to tak aby to vypadalo že byli přepadený když uvazovali člun a zloději jim ho chtěli ukrást. Tak už začni!!“

Billy a Tommy provedli rozkaz a zabalili potápěče do plachet. Po každé když se Jake nebo Bo pokusili pohnout, vydělali si pár kopanců nebo do žeber s basebalovou pálkou.

Frog Head Key

2009 ©

By Eric Douglas

Kapitola 5

Randy Littlebear pomalu vstoupil do obchodu. Věděl, že zpráva kterou přináší není dobrá pro nikoho. Byl federální úředník z Odboru Ministerstva Indiánských Záležitostí – zkrátka policajt. Pracoval na Seminol Reservaci na severu, ale ztrávil svůj volný čas rybařením a potápěním. Byl v místní nemocnici ten večer podívat se na kamaráda, když přivezli Jake a Bo na pohotovost. Byli tak zmlácení, že je ani pořádně nepoznal.

„Hej Jacksone, jseš tam?“ zavolal.

„Jo, člověče, vždyť víš že jsem tady vždycky brzo,“ řekl Jackson když vycházel ze zadní kanceláře. „Chceš kafe?“ Když viděl výraz na kamarádově obličej, zarazil se na místě. „Co je, co se stalo?“

„Je to Jake a Bo. Před chvílí jsem je viděl v nemocnici. Jake zemřel a Bo je na tom velice zle, ale má naději že se z toho dostane. Je mi z toho nanic, kamaráde.“

Jackson stál jako solný sloup. Nebylo to poprvé co ztratil kamaráda, stalo se to v New Yorku v požárnické službě. Ale ne tady v Keys. Mladí muži by neměli takhle zemřít.

„Jak se to stalo? Byl to automobilová nehoda?“ zeptal se Jackson když opět našel svůj hlas.

„Já nic nevyšetřuji, ale mluvil jsem s místním policajtem a ten mi řekl, že rybář je našel na straně silnice. Jako směrem ke starému kotvišti. Vypadalo to že byli zmlácení k nepoznání a odhození do příkopu.“ vysvětlil Littlebear, a zrovna v ten moment vstoupila Kia.

„To jsou kluci, že jo?“ řekla tiše. „Jsou mrtví?“

„Kio, co o tom víš, víš co se stalo? Kde byli Bo a Jake včera?“ zeptal se Jackson.

„Jake byl rozlobený, že jsi mu nedovolil jít zpátky na ostrov a přemluvil Bo aby šel s ním se přesvědčit co se tam děje,“ řekla Kia. „To bylo naposledy co jsem je viděla. Já jsem šla domů a hned do postele.“

„Co jsi řekla?“ zeptal se Littlebear. „Oni šli na nějaký ostrov?“ Jackson stručně vysvětlil kamarádovi co objevili včera odpoledne. Také se mu zmínil o vzorku vody který přinesl na analýzu. Také se přesvědčil, že Rybářská Komise nedělá nic v okolí. Plánoval to nahlásit šerifovi pro další vyšetřování.

Vypadá to, že to všechno souvisí dohromady,“ souhlasil Littlebear. „Můžeme to udělat dvěma způsoby. Zavoláme šerifa, řekneme mu co jsi našel a necháme ho to vyřešit. Nebo.....“

„Nebo tam půjdeme a zjistíme sami co se stalo našim klukům.“ uzavřel Jackson.

„Já jdu s tebou,“ řekla Kia vyzívavě.

„Ne, Kio, je to příliš nebezpečné.“ odporoval Jackson.

„Nic mi neříkej, Jackson. Bo a Jake byli také moji kamarádi. Já jsem mohla jít s nimi, nebo jim to rozmluvit, ale neudělala jsem to, a budu si to dlouho vyčítat. Já jdu!!!“

„Zní to jako že se dáma rozhodla, kamaráde.“ prohodil Littlebear.

„ Jo, máš pravdu, ale to co nevíš ,je, že tato dáma byla v policejním okrese v New Yorku a dělala patroly na ulicích. Ona je tvrdá jako podešev, ale opustila opravdový svět, tak jako my tady.“ řekl Jackson.

„ Těší mě, že jsem Vás poznal , milostpaní.“ zažertoval Littlebear.

„ OK, potřebuji asi hodinu to všechno zorganizovat, zavolám Captain Larry, aby nám pomohl tady a sejdeme se na Daydreamer a pojedeme na malý výlet.“ rezolutně poznamenal Jackson.

Littlebear se smál na Kiu , která sledovala Jacksona nevěřícím pohledem. „On je vždycky takový ?“ zeptala se.

„No jo, nemyslí na nic jiného, když se něco takového stane,“ poznamenal Littlebear s potutelným úsměvem.

„A stává se to tady hodně často?“

„Ale ano, to by jsi byla překvapená!!!“

Trvalo to Jacksonovi, Kia a Littlebear asi půl hodiny to všechno připravit. Jeli s člunem ven, když slunce vycházelo. Jeli docela dlouho, než někdo promluvil.

„Máš plán ?“ zeptal se Littlebear. Byl Seminole Indián a sloužil v první Gulf War jako potapěč u námořnictva. Dostal nějaké medaile za odvalu. Po skončení jeho námořní služby se vrátil domů. Potkal se s Jacksonem, když pracoval jako detective na objevení a zničení skupiny, která pašovala drogy.

Stali se dobrými přáteli. Jackson věděl, že Littlebear si vždycky poradí v kterékoliv situaci.

„Hm, nemám,“ prohodil Jackson, já se chci dostat na ten ostrov, abych se podíval, proč pumpují tu špinavou vodu do moře a ničí korály všude okolo. A taky chci vědět, co bylo tak důležité, že museli zabýt jednoho mého kamaráda a druhého poslat do nemocnice.

„Je docela brzo ráno, a vypadá to, že byli vzhůru pozdě do noci, tak asi vyspávají.“ poznamenal Littlebear. „Možná, že bychom to mohli předat šerifovi, on si s tím určitě poradí.“

„Jo, to já vím, ale mám na tom osobní zájem, a vůbec nebude na škodu to trochu víc prozkoumat. Doufám, že si rozumíme, bratře,“ potvrdil Jackson.

„Támhle je ostrov před námi. Vytáhni dalekohled. Já trochu zpomalím a začneme pátrat.“

Littlebear a Kia pozorovali ostrov podrobně a Jackson jel v okruhu ostrova velice pomalu.

„Já vidím malý záliv a to je asi jediný přístup. Zbytek je úplně zarostlý křovisky.“ ukazoval Littlebear.

„Ano, tak se dostaneme na ostrov. Littlebear, počkej na člunu. Já chci aby si zůstal tady, kdyby jsme potřebovali pomoc. Plánuji vklouznout rychle tam a zpátky bez problému, ale byl bych klidnější kdybych věděl že jsi tady, v závětrří.“ řekl Jackson a šel směrem k zádi. „Připrav se, Kio, oblékni si wetsuit a plaveme dovnitř.“

„To je v pořádku, já počkám.“ souhlasil Littlebear.

Oba potapěči už byli připraveni ve svých wetsuits. Littlebear se přiblížil k ostrovu. Snažil se neupoutat pozornost a chtěl vypadat nenápadně, třeba jako rekreační člun na ranní exkursi. Na signál od Jacksona snížil otáčky motoru, dal ho do neutrálu a člun se nehlučně pohyboval na vodě. Jackson a Kia vklouzli potichu do vody na straně bližší k ostrovu a hned se potopili. V hloubce asi 7 metrů se zaměřili podle kompasu přímo k ostrovu.

Littlebear zatím pokračoval k nedalekému menšímu ostrovu, vytáhl si udici a dělal jako že chytá ryby. Nemohl nic jiného dělat, jen se dívat a čekat.

Mezitím Jackson a Kia se pomalu blížili k ostrovu a oba měli stejné myšlenky – co se stalo s Jakem a Bo. Trvalo jim asi deset minut se dostat do malého zálivu. Náhle se setmělo. Nashromážděné řasy zablokovaly slunce. Bylo to několik minut než si oči zvykli na šero. Ani si nevšimli že se dostali pod dok kde byla malá bouda pro čluny. Viděli obrys člunu, který tam byl zakotvený.

Byli asi v jednom metru vody, a vysoukali se ze svých obleků a nechali všechno u jednoho kůlu schované. Pomalu se vynořili a zůstali skrytí pod dokem. Jake and Bo přišli na ostrov včera a skončilo to pro ně špatně. Jackson a Kia dělali všechno možné vyhnout se nebezpečí. Byli v nepřátelském území.

Frog Head Key

2009 ©

By Eric Douglas

Kapitola 6

„Tak jak to doposud vypadá?“ šeptala Kia Jacksonovi. Snažili se být neviditelní pod dokem.

„Poplaveme ke břehu a vylezeme ven. Musíme být absolutně zticha. Pořádně se podíváme okolo.“ odpověděl Jackson.

„Myslíš ti banditi co odrovnali Jake a Bo, jsou ještě tady?“ zeptala se Kia, a oba se začali plazit po okraji břehu.

„Já nevím. Možná. Nechci nic nechat náhodě.“ odpověděl Jackson. „Musíme pořádně rozumět co se tady děje.“

Kia kývla souhlasně hlavou. Vylezli nahoru s pomocí velkých kořenů, které se pnuly po stráni.

„Vidím tady pěšinu skrz ty stromy. Asi to vede tam kam chceme jít. Skrč se a jdi po straně stezky. Jít prostředkem by nebylo moc chytré.“ usoudil Jackson.

Plížili se oba po stezce, čas od času zastavili a poslouchali.

„Tak zatím jsem nic neviděla,“ zašeptala Kia, „ani nevíme jak daleko se kluci dostali.“

„Ano, to máš pravdu. To je důvod že jsem to hned nenahlásil šerifovi. Nechci jeho patrolu posílat od čerta k ďáblu.“ špitnul Jackson. „Chci se dopátrat proč vlastně Bo byl do nepoznání zmlácený a Jake zabitý.“

„Oh ,Jacksone, podívej se tady na zem,“ ukázala Kia směrem ke stromu.

„ Aha, je jenom jedna jediná basebalová čepice tady v okolí a ta patří Bo!“ Zvedl čapku ze země a poukázal na veliké „M“ ve předu. „ Tak ti hajzlové tady opravdu byli.“ potvrdil Jackson.

„Tak co teda uděláme?“ byla otázka.

„Půjdeme ještě trochu dál. Možná že něco najdeme, co by stálo za to oddělat dva lidi.“ nabídl Jackson a pokračoval v cestě. Pěšina zvolna klesala dolů do prava a náhle se Jackson zastavil a naznačil Kie, aby se skrčila. Před nimi byla malá mýtina a na ní důvody ke všem tajnostem –stany, stoly pokryté plachtami a několik skleněných džbánů různých velikostí. Ve středu mýtiny stály železné konstrukce, které pravděpodobně Jake viděl včera, ale vůbec neměl potuchy k čemu byly. Jackson to hned poznal. „ Tak ti darebáci palí bourbon na černo,“ prohodil Jackson, „ to by byla poslední věc, kterou bych hádal.“

„ Můžeš mě to pořadně vysvětlit?“ Kia žádala, „nidy jsem nic takového neviděla.“

„ To jsou fermentační věže. Zfermentované žito nebo kterékoliv obilí se dá do těch velikých kádí, které jsou zahřívány ze spodu. Ten proces vyrábí alkoholové páry, které stoupají na vršek věží. Ty páry se potom kondenzují v trubkách na straně věží, hrubě řečeno.“ konstatoval Jackson.

„ No to je báječné!“ řekla Kia a skoro se rozesmála, než si uvědomila kde jsou.

„Ne, to je jisté, oni palí na černo. Viděl jsem pár menších operací v New Yorku in NYFD (požárníci). Obyčejně si to někdo zařídí v bytě nebo ve sklepě, a potom „Bum“, celý byt vybuchne, to je legrace!“ vysvětlil Jackson.

„ A co je to támhle ?“ zeptala se Kia. Ukázala na další stoly přikryté plastickými ubrusy. Jackson viděl malá kamna a nějaké přístroje vedle.

„ Naneštěstí, toto já znám také. To je malá laboratoř na výrobu methamphetamínů.“ řekl Jackson.

„Sakra, já to tak nenávidím !! Viděla jsem moc mladých životů zničených.“ nadávala Kia, ale asi to bylo moc hlasitě.

Najednou, Jackson viděl jednoho z těch lumpů vylézt ze stanu a ohlížet se okolo. Bylo zřejmé že něco slyšel.

„ Musíme se odtud dostat a rychle,“ zasyčel Jackson, „ neříkej nic a pochoduj zpátky na pěšinu, potichu!!“

„ Kdo je tam ?“ zakřičel mužský od stanu. To byl Tommy .

„ Co tak řveš ?“ zeptal se Billy, když se vypoťoval ze stanu na mýtinu a protíral si oči.

„ Slyšel jsem nějaké hlasy.“ vysvětlil Tommy.

„ Aááh, ty přemýšlíš o včerejšku, že jo ?“ řekl Billy a poplácal kamaráda po rameni.

„ Nech to být, prosím tě.“

„ No, nemyslím, že na včerejšek zapomenou hned tak rychle, ale slyšel jsem hlasy a jeden z nich byl ženský,“ potvrdil Tommy.

„ Ona je jenom jedna cesta sem a zpátky.“ řekl Billy, „ běž zkratkou ke kotvišti, a zjisti jestli je tam další člun. A když je, tak víš, že se tu někdo potlouká. Stejně tam budeš dříve než oni.“

„ To je velice dobrý nápad,“ souhlasil Billy a vzal si sebou baseball bat (pálku). Klusal dolů ke kotvišti po stezce , kterou vysekali skrz křoviska až po zavedení jejich operace. Jackson a Kia o ní nevěděli a to byla chyba. Snažili se pohybovat velice rychle. Přiběhli k okraji vody oba stejně, a uvědomovali si, že ta individua zabili Jake a zmrzčili Bo.

A jaké to bylo překvapení nejenom pro ně ale i pro Tommy, který byl poněkud zmatený, že nikoho u vody neviděl až se najednou všichni tři srazili na pokraji vody.

„ Do pr....?“ stačil říct Tommy a vletěl do vody hlavou napřed.

Jackson stačil zareagovat rychleji než Tommy nebo Kia. Popadl ji v pase a běželi zpátky na cestičku a do křovisek.

„Kdo jste, co tu děláte“ zařval Tommy. Motal se ve vodě, ale nevěděl co nebo kdo ho praštil. „Já vám nic neudělám, všechno je v pořádku, jenom chci s vámi mluvit.“

„Co budeme dělat?“ zašeptala Kia, zatím co se schovávali v křoví a dívali se na Tommyho.

„Nemám ani potuchy.“ odpověděl Jackson. „Uvidíme s čím Tommy přijde.“ Věděl, že mají veliký problém. Littlebear byl nedaleko, ale ani by ho nenapadlo, že by byli v maléru, nebo potřebovali pomoc. Museli by se srazit s Tommy, dostat se přes vodu pro jejich věci. Jiná možnost by byla – prodírat se křovím a potom plavat k věcem, ale vzhledem k tomu, že nevěděli, jestli ti parchanti mají zbraně, ta alternativa nebyla o nic lepší. Nezbyvalo nic jiného, než plavat přímo přes otevřené moře ke člunu.

„Počkáme pár minut,“ řekl Jackson, „něco se třeba vyvine.“

„Něco se už vyvinulo!!!“ odpověděl Billy, který se objevil hned za jejich zády, „ruce nahoru a začněte maširovat!!!“

Jackson a Kia ztuhli namísto a uvědomili si že jsou v pasti, ze které se hned tak rychle nedostanou.

Frog Head Key

2009 ©

By Eric Douglas

Kapitola 7

„ Já nevím lidi, kdo jste, ale vy čmucháte, kde nemáte. Tak hejbat, hejbat!“ štěl Billy a rejpnul je oba revolverem do žeber.

„ Počkejte, pane, já a moje přítelkyně jsme hledali místo, kde by jsme mohli mít party. Skutečně, my jsme vás vůbec nechtěli obtěžovat,“ snažil se Jackson vypadat nevinně.

„ Vůbec mě nic nezajímá, máte ohromný problém se mnou. Tak jděte!!!“ řekl Billy, a znovu vrazil Jacksonovi revolver mezi žebra, tentokrát trochu víc než po prvé.

„ OK, OK, nemusíte nás zmrzačit.“ konstatoval Jackson.

Zvedli se a šli směrem k zálivu. Tommymu se ulevilo když viděl Jackson a Kia se vynořit z křovisek a Billy za nimi s revolverem.

„Já jsem velice rád že jsi je dostal“ řekl Tommy. „Já bych je musel honit všude možně.“

„Jo, jo, jo“ poznamenal Billy, když viděl ho viděl celého mokrého. „Zatím se ti to daří velice dobře.“

„Tak co s nima budeme dělat teď?“ zeptal se Tommy. „Máme zavolat Snake?“

„Ne, nechci s tím bláznivým křivákem mluvit“ řekl Billy. „Vyřešíme to sami podle svého.“

„Kde máte člun?“ zeptal se Tommy Jacksona. „Jak jste se sem dostali?“

Jackson neodpověděl, jenom se zuřivě díval na Tommyho. Billy se otočil a praštil Jacksona s revolverem do ledvin. Zásah mu podlomil nohy, ale pořád neodpovídal.

„Možná že tvoje hezká přítelkyně bude mluvit“ poznamenal Billy a chytil Kiu za vlasy. „My už jsme tady na ostrově hodně dlouho a to by bylo velice hezké, kdybychom tu měli ženskou, třeba jenom na chvíli.“ a snažil se Kiu obejmout. Kia se bránila a snažila se ho kolenem kopnout do břicha, ale jenom si vysloužila další ránu revolverem. Pomalu se složila na zem vedle Jacksona.

„ Postarám se o tebe co nejdříve, kamaráde,“ Billy poznamenal a zamířil revolver na Jacksona. „ A potom já a Tommy budeme mít zábavu s tvou holčičkou,“ zašklebil se Bill a mlsně se podíval na Kiu.

Najednou se ozvala ohlušující exploze. Loděnice se rozlétla jako krabíčka od sirek. Bylo to tak silné, že to všechny okolo srazilo na zem.

„ Ježišmarja, co to bylo?“ zakřičela Kia Jacksonovi přímo do ucha.

„ Myslím, že vím, je to signál pro nás zmizet velice rychle. Skoč do vody a drž se pod vodou až k našim oblekům, dělej!!!!“. Jackson vyrazil a tahal Kiu s sebou.

„ Zastavte, zastavte, je to marné, nikam nemůžete utéct.“ zařval Tommy.

Kia and Jackson se hluboce nadýchli a potopili se až na dno a současně Billy střílel revolverem přes hladinu. Kulky z revolveru svištěly milimetry od Jacksonova ucha. Trhnul sebou a šel ještě hlouběji, úplně až na dno.

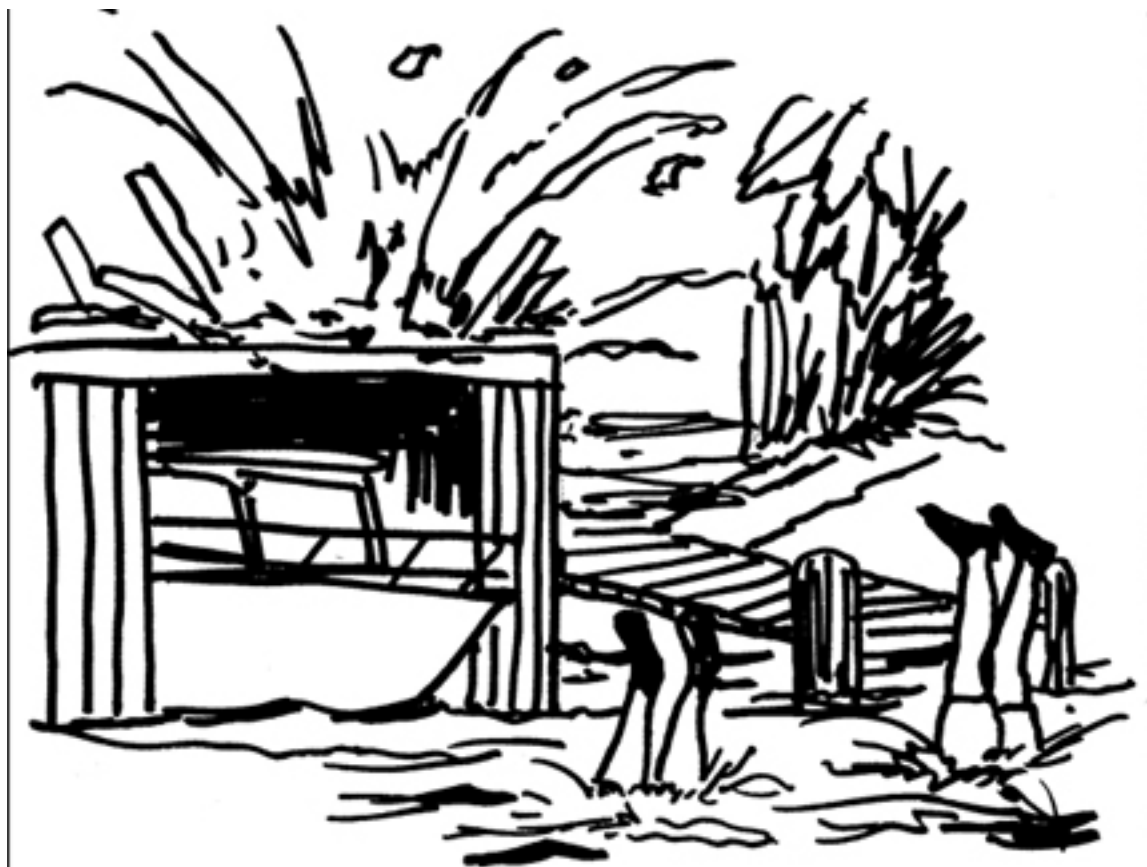
Kia skoro panikovala. Normálně by se nenechala tak vyprovokovat, ale byla zmlácená, ohrožovaná, skoro vyhozená do povětří a ten idiot po ní začal střílet. Jako

většina policajtů, nikdy nemusela použít revolver nebo pušku když měla patroulu. A navíc, neměla možnost se pořádně nadechnout než šla dolů a začla přemýšlet, že se bude muset vynořit, ale ne když ti blázni nahoře stříleli jak na jarmarku. Bez masky neviděla pořádně a nemohla najít svojí potápěčskou soupravu. Najednou viděla někoho ruku, která držela regulátor a strčila ho do její pusy. Jenom vydechla poslední trošku a nabrala dávku čerstvého, osvěžujícího vzduchu. Ve vteřině cítila jak jí někdo strkal masku přes hlavu. Natáhla ji pozvolna, a nechala vodu vytéct. Byl to Littlebear. Jackson také přišel a už měl všechno na sobě, zatím co Littlebear pomáhal Kie.

Slyšeli revolver pálit kulky do vody nadarmo. Teď už jim nehrozilo žádné nebezpečí. Náboje střelené do vody okamžitě zpomalí a změní směr. Ale ti blbci nahoře to nevěděli.

Jackson a Kia měli svojí potápěčskou výstroj na sobě, a Littlebear je vedl ven ze zálivu ke člunu, který nechal zakotvený na druhé straně menšího ostrova.

Kia byla hned za Littlebear a Jackson plaval vzadu.

„ Co se tady děje, kam zmizeli, zabil jsi je?“ křičel Tommy a oba zírali na vodu.

„ Nevím. Přines kýbl a uhasíme tu boudu,“ ukázal Billy k loděnici. „Možna že se dá něco zachránit.“

Díval se ještě na vodu, jestli by něco neobjevil a dodělal co začal –odrovnat ty vetřelce. Byl nesmírně namíchnutý, ale také se bál. Musí zavolat Snake a říct mu, co se stalo. Jestli ty dvě mrtvoly nevyplavou na povrch ve dvou, třech minutách, jejich operace bude objevena. Byly dvě možnosti – Snake přijde pro ně sám a nebo je nechá chytit policijí. Exploze v loděnici znamenala , že jejich člun je v čudu a nebudou se moci z ostrova dostat .

„ Musíme odtud odejít, „ oznámil Tommy, když přišel zpátky od vody, kde nemohl uhasit ani loděnici ani člun. „ Začíná tu být pro nás trochu nebezpečno. Moc lidí tady najednou čmucha, a to se mi nelíbí. Nechci skončit v base.“

„ Tak aby jsi začal plavat, protože tady zkejsneme na chvíli.“ Usoudil Billy a sedl si na zem. On opravdu neměl odvahu zatelefonovat Snake.

Všichni tři se dostali bez úhony k Daydreamer. Littlebear a Kia se rychle vyšplhali na horu a Jackson se k ničemu neměl, jakoby se mu nechtělo ven z vody.

„ Co děláš, člověče , vylez ven, musíme vyjet co nejdřív!“ popoháněl ho Littlebear, zatím co uklízel nářadí do podpalubí.

„ Myslím, že mám problém, potřebuji trochu pomoci.“ konstatoval Jackson tiše.

„ Co je?“ zeptala se Kia a podívala se přes zábradlí dolů .

„ Co potřebuješ, kamaráde ?“ zavolal Littlebear a též se opřel o zábradlí.

„ Myslím, že jeden z těch darebáků mě střelil do nohy.“ prohlásil Jackson, jako by nic.

„ Ježíš Maria, jseš OK ?“ zeptala se Kia.

„ Ah, to nic není. Zvedni mojí vestu a tank a pomoz mě nahoru na žebřík. Noha nepracuje tak jak by měla.“ prohodil Jackson.

Kia vytáhla jeho věci z vody a Littlebear pomohl Jacksonovi přes zábradlí do člunu.

„ Asi budeme potřebovat pomoc s tím zraněním.“ řekl Jackson a snažil se udělat turniket nad místem kde byl střelen.

„ To je nejobyčejnější zpráva týdne!“ zasmál se Littlebear. „ Dobrá zpráva je, že ti hoši nikam rychle nepojedou ! Já jsem vyhodil jejich člun do vzduchu!“

„ Cože ?“ vyjekla Kia. „ A odkud si přišel ?“

„ No, já jsem se trochu nudil , a napadlo mě, že byste mohli potřebovat pomoc .“ nabídl Littlebear a pokrčil rameny.

„ On je vždycky takový ?“ zeptala se Kia a pohlédla směrem k Jacksonovi, „ jste oba vždycky taková ??“

„ Opravdu, Kio, jednáme jak situace vyžaduje.“ řekl Jackson. „ Littlebear, půjdeme k mému houseboatu, abych si vyčistil tu nohu, a pak zavoláme šerifa. A řekneme mu přesně, jak se všechno událo, ale já se chci také zúčastnit vyšetřování.“ Sáhnul do kapsy vytáhnul Bo čapku. „ Toto je důkaz, který potřebujeme.“ ukončil Jackson.

Frog Head Key

2009 ©

By Eric Douglas

Kapitola 8

Zpátky na houseboatu, Kia pomohla Jacksonovi se dokulhat k posteli, a Littlebear začal telefonovat. Nebyl sice v svém revíru, ale místní šerif ho znal a vždýcky respektoval jeho a Jacksonovo mínění. Věděl, že šerif mu nebude stát v cestě.

„ Littlebear, řekni jim, že nemáme moc času. Ti bastardi vědí, jak se co má, a budou se snažit zmizet. Když je budeme chtít zaskočit, musíme jednat rychle,“ křičel Jackson z ložnice.

„ Ty mlč, a hezky si tady lehni a řekni mi, co mám dělat s tou tvojí dírou v noze!“ nařídila Kia. „ víš...,jako vyčistit a zavázat a tak.....“

„ Ano prosím milostpaní,“ zasmál se Jackson a zasalutoval. Docela se mu líbilo, jak Kia resolutně převzala otěže. Vůbec nevypadala ztraceně a nepanikovala, když se věci děly tam na ostrově.

„ Já jsem zavázala pár škrábanců, ale nikdy ne takové otevřené zranění, tak mě musíš poradit.“ poprosila Kia a otevřela První Pomoc skřínku.

„Já jsem ošetřil několik, jako paramedik v New Yorku, ale přiznávám se, že jsem nikdy nic nedělal na sobě. To bude pro nás pro oba něco nového.“ řekl Jackson. „ Naštěstí to není kulka, jenom malý brok. Dostal jsem to zrovna když jsem se potopil, takže se to zpomalilo.“

„ Tak co mám teda dělat ?“ zeptala se Kia.

„ Jemně se dotkni okraje té rány, jestli ucítíš ten brok pod kůží,“ vedl ji Jackson a lehl si. „ Když je hned pod kůží, pokus se to vytlačit. Když ne, nech to zatím být, podíváme se na to později.“

„ Jseš si jistý? To bude bolet.“ protestovala Kia.

„ Samozřejmě, jenom to udělej!“ odpověděl Jackson hrdinně.

Kia sáhla opatrně blízko rány a zkoumala jemně s konečkami prstů. Jackson zatím zatímal zuby.

„ Já cítím ten brok pod kůží, pohybuje se !“ řekla.

„ Pokus se ho přivést na povrch a vytáhni ho.“ vzdechnul Jackson.

Kia stiskla trochu víc a manévrovala brok směrem k otevřené ráně.

„Ještě pár vteřin,“ Kia se soustředila na otevřenou ránu, která začla znovu krváčet, po tom všem manipulování, „ už ji mám, tu malou potvoru!“

„ To to zatraceně bolí.“ prohlásil Jackson a vydechnul. „ Díky, tady je gáza a přitlač ji silně na tu ránu. Musíme zastavit krvácení.“

Kia si lehla na postel vedle Jacksona aby se mohla pohodlně dostat k Jacksonově zranění. Dala si ruku okolo Jacksonových ramen a stiskla silně na ránu ve vnitřní straně Jacksonovy nohy. Jackson se trochu pozvedl a zjistil, že jeho tvář je pár centimetrů od Kie tváře, a že se oba tisknou jeden k druhému. Najednou si uvědomili, v jaké jsou pozici a vyměnili si podezřelé pohledy. Jackson cítil její plné tělo a silná atrakce k ní se znovu vrátila, víc než očekával.

„ Aahmm, ahoj.“ pípнул.

„ Ahoj nápodobně .“ řekla Kia s úsměvem od ucha k uchu.

„ Halo, lidi, mám ohromnou zprávu.“ oznamil Littlebear a náhle se objevil ve dveřích do ložnice. „ A sakra, něco jsem překazil ? Je mi velice líto.“

„ Ne, ne, nebylo to nic, k čemu bychom se nemohli vrátit později ,“ ujistila Kia a mrkla na Littlebear. Vyvlékla se z Jacksonova objetí a začla uklízet zakrvácené ručníky. Dělal jako by nic a na odchodu dala Littlebear potutelný úsměv.

„ Co to bylo?“ chtěl vědět Littlebear.

„ Copak já vím. Nic, vůbec nic. Tak, o čem je ta veliká zpráva?“ poznamenal Jackson a zavrtěl hlavou.

„ Máme tady dneska šerifa Yearly . On nám dá veškerou podporu co budeme potřebovat. Za půl hodiny tady budou dva čluny na patrolu a helikoptéra která bude čekat na tvoje rozkazy. Chtějí vědět podrobně naše plány.“ informoval Littlebear.

„ No to je senzace. Ještě chceš udělat, co jsi naplánoval než jsme jeli sem?“ zeptal se Jackson.

„ Jo, to bude to nejlepší, jak se zbavit těch blbců a vyvarovat se nebezpečí hrozící druhým lidem,“ souhlasil Littlebear, „ jak to vypadá s nohou, můžeš se zúčastnit té akce ?“

„ Samozřejmě, Kia skoro skončila s obvazem,“ řekl Jackson, „ já to dodělám a můžeme jít.“

„ Ahaa, tak se tomu říká, co ona dělala.“ Littlebear usoudil a smál se pod vousy.

Snake přijel na ostrov půl hodiny po tom co mu Billy zavolal. Byl hrozně našťvaný.

„Já vás nemůžu nechat pár hodin o samotě, vy dva idioti. Celá operace je nahromadě“ řval Snake. „Jen se na to podívejte, oni vyhodili člun do vzduchu.“

„No to je nám líto, Snake. Bylo jich na nás moc, asi deset nebo dvanáct. Myslím si, že to musela být skupina Kolumbijských gangsterů, nebo co.“ řekl Billy. „Oni sem přišli, vyhrožovali nám a pak vyhodili člun do vzduchu. Máme štěstí, že jsme vůbec na živu!“

„Aha, takže tak to bylo, Tommy?“ poznamenal Snake skepticky. „Banda Kolumbijsců přišla na tenhle neznámý kousek země a detonovali člun? A to je taky tvoje pohádka, že jo?“

„Jo, jo, jo Snake, to je přesně jak se to stalo. Oni řekli, že převezmou naši operaci,“ řekl Tommy a kýval divoce hlavou. „Oni si mysleli, že to bylo opravdu chytré od tebe zamíchat methyl do chlastu a pak to vyvézt. Policajti nikdy nemají podezření, že by to mohly být drogy a zákazníci si na to zvyknou a kupují víc a víc. Oni řekli že seš Einstein.“

„Abych pravdu řekl, já vám vůbec nevěřím vy blbci. Jediný důvod, že se mnou zůstanete je abyste mi pomohli převézt všechno někam jinam. Můsíme si pospíšet. Ten kouř odtud jsem viděl na kilometry daleko. Policajti určitě přijdou sem a budou čmuchar.“

Všechno seberte a dejte to do člunu. Musíme odtud vypadnout co nejdřív.“ rozkázal Snake.

„To je báječné, Snake.“ Tommy a Billy souhlasili. Otočili se a utíkali zpátky k palírně a sbírali lahve z hotovým grogem, zatímco Snake šel do methamphetamine laboratoře sebrat hotové výrobky.

„Pitomci,“ řekl Snake k sobě a zašklebil se“ když si myslel, že je odsud dostanu, tak jsou na velikým omylu.“

Frog Head Key

2009 ©

By Eric Douglas

Kapitola 9

Jackson vyšel z houseboatu a kulhal, ale snažil se jít co nejrychleji mohl. Chtěl chytit ty barbary, kteří zabili jeho kamaráda a skoro oddělali i druhého. Kia trvala na tom, že skončí obvazovat jeho nohu, než odejde.

„Kio, ty musíš zůstat doma“ řekl Jackson a jemně jí vzal za ruku.

„To teda velký hovno, Jacksone. Já jdu.!!!“ usměrnila ho Kia.

„Tak poslouchej. Ty si byla fantastická dneska, ale už nejseš policajť.“ řekl Jackson.

„Já jsem teď zástupce šerifa a co já řeknu, platí a nebudu tě vystavovat nebezpečí.“

„OK, ale vůbec se mi to nelíbí.“ řekla Kia s úsměvem. „ale přijdeš zpátky, že jo?“

„ No, to je jasné,“ řekl Jackson a v duchu se mu ulevilo. Už se chystal že ji obejmě, ale Kia byla rychlejší. Vzala jeho hlavu mezi své ruce a vlepila mu velikou pusou.

„ A to je na dobré štěstí, tak syp a přines ty darebáky .“ oznámila Kia.

„ Už jsou ty šerifovy čluny připravené?“ zeptal se Jackson. Vlezl do svého člunu a nastartoval motory.

„ Budou tady za pár minut,“ odpověděl Littlebear a zajistil opakovačku do držáku na rybářské pruty. Potom si připýchnul odznak šerifova pomocníka (deputy).

„ Tak ty jseš tady oficiálně.“ poznamenal překvapeně Jackson.

„ Ano, vypadá to, že ti mizerové prodávali tu černotu v rezervaci , a to je moje záležitost „ vysvětlil Littlebear „ a to není všechno. Tomu nebudeš věřit co ještě dělali navíc.“

„ No tak ven s tím,“ vyzvídal Jackson a řídil člun na moře.

„ Oni míchali meth do té kořalky,“ řekl Littlebear. „ A naše chytrá mládež to pila, a pomalu z toho koktajlu lezli po stromech. Budu nesmírně odvázaný, až ty svině zašijem až zčernají.“

„ Já souhlasím stoprocentně, bratře, stoprocentně!“ rozhořčoval se Jackson. „ a tady jsou šerifovy čluny, dej jim vědět po rádiu, aby nás následovali. Trochu ty kriminály postrašíme.“

„ Hej, Snake,“ vyzvídal Tommy, když přinesl poslední karton pálenky na dok. „ Kde budeme sedět ? Když to všechno naložíš, tak nebude pro nás žádné místo.“

„ Kdo ti říkal, že vás беру se mnou ?“ prohodil Snake a vytáhl pistoli z kapsy.

„ Ty darebáku, nemůžeš nás tady nechat,“ zařval Billy a hnal se na Snake, ale včas se zarazil, když viděl pistoli mířit přímo na jeho žaludek. „Poldové tady budou co nevidět a my jim řekneme všechno co víme. Ty se z toho jenom tak nedostaneš. Je s tebou konec !“

„ Já jsem se ani nezmínil, že vás tady nechám naživu, že jo,“ tiše nadhodil Snake.

„ Ale neber to tak vážně, Snake, Billy jenom žertoval, to bys nám přece neudělal, nikomu nic neřekneme, opravdu.“ řekl Tommy.

„ Aah, drž hubu Tommy. Co to je za hluk ?“ řekl Snake a poohlédl se okolo.

„ Zní to jako člun, ááh, páni policajti už jsou tady.“ poznamenal Billy.

„Nějak to berou ze široka,“ uvážil Tommy, „ trochu rychle, aby se sem dostali bezpečně.“

„ OK, pánové, musíme se rozloučit.“ řekl Snake a namířil pistoli na ně.

„ Do prdele !?“ vyjeknul Tommy . Co viděl na vodě mu vyrazilo dech – desetimetrový člun Boston Whaler se řítíl do zálivu v rychlosti asi 50 km/h.

V poslední vteřině Jackson ztrhnul pravý motor do zpátěčky, zatím co levý motor běžel na plné obrátky. Kormidlo stočil do prava co nejvíc mohl, taže se otočil skoro okolo své osy. Tím manévrem člun způsobil velikou silnou vlnu, která vrazila přímo do doku a smetla Tommy a Billy do vody. Následek toho byl, že celý dok zmizel pod vodu.

Snake se držel zuby nehty na jednom kůlu, ale podařilo se mu vyšplhat do jeho člunu a nastartovat motor. Pod silou vysokých otáček z obou motorů (Evinrude twins), člun vyrazil jako divoký mustang, ven ze zálivu na volné moře. Proletěl na milimetry mezi dvěma policejními čluny, které před chvílí následovali Jacksona.

„ Ten člun nám nesmí utéct!“ zakřičel Jackson. Měl už Daydreamer pod kontrolou a nabral rychlost, aby dohonil Snake. „ Zavolej šerifovy čluny, aby přijeli sem a vylovili ty chlapíky z vody. My zatím chytíme hlavního pachatele.“ nařídil Jackson.

Daydreamer dva motory zabouřily, jak Jackson dal páky až na dorážku a vrtule se zakously do vody. Snake měl jenom několik vteřin náskok, ale to mu stačilo zmizet z dohledu za malý ostrov naproti Forg Head Key . Jackson ho nakrátko ztratil, ale pak okamžitě zahlédl jeho hlavu. Věděl ,že to bude namáhavé ho chytit.

„ Littlebear ! Můžeš zavolat helikoptéru? Nechci aby nám ten lump unikl.“ zařval Jackson.

„ Já ho vidím!“ odpověděl Littlebear nadšeně. „ Máš nějaké zbraně na palubě?“.

„ Ne, nemám. Proč?“ zeptal se Jackson.

„ Já mám tenhle revolver a služební automatiku, ale nic jiného. Trochu jsem dělal inspekci, co tu máme v případě nebezpečí.“ vysvětlil Littlebear.

„ No, mám tady osvětlovací pistoli a spear gun, ale žádný z nich ti není nic platný na takovou vzdálenost.“ odpověděl Jackson. „ Jaké máš náboje v revolveru ?“

„ To jsou broky (pellets).“ řekl Littlebear. „ Ty jsou lepší než kulky, když chceš zastavit auto.“

„ Jo, tomu rozumím. Myslíš, že bys mohl zasáhnout jeden z těch motorů a toho bastarda trochu zpomalit. My ho doháníme, ale pořád je moc daleko.“

„ Já se pokusím, ale bude to zatraceně těžké.“ usoudil Littlebear a zaujal pozici, aby mohl pořádně zamířit.

„ Když to nepůjde, tak to nech být.“ odpověděl Jackson.

„ Ale ne,ne, já se pokusím.“ potvrdil Indián a zamířil.

„Já se postavím co nejbliž,“ řekl Jackson a stočil člun doleva aby Littlebear mohl lépe zamířit zprava.

Littlebear pozoroval hladinu vody a zaujal pevný postoj tak aby menšil vibrace a houpání člunu. Znovu zamířil a střelil směrem ke člunu, který pronásledovali.

„ Trefil jsi se?“ zeptal se Jackson.

„ Myslím, že jsem střelil do těch krabic na zádi, ale ne do motoru.“ řekl Littlebear.

„ Podívej, on se pravděpodobně snaží zatočit okolo toho malého ostrova aby nám mohl uniknout.“ poznamenal Jackson,“ pokus se ho zastavit, než se tam dostane.“

Littlebear ani nezvedl hlavu, a sledoval člun skrz zaměřovací skla na revolveru. Zaměřil a vypálil znovu a znovu, několikrát za sebou.

„ Myslím, že jsi zasáhl jeden z motorů.“ usoudil Jackson,“ pravý motor hrozně čmoudí, ale podařilo se tomu darebákovi zatočit za ten ostrov. Já přijedu trochu blíž , třeba ho zase uvidím.“

Jackson zpomalil a ostře sledoval pobřeží ostrova. Doufal, že se Snake něčím prozradí a také že se pokusí utéct neočekávaně. Jackson chtěl být připravený.

Oba se ani nehnutí a sledovali vodu. Pátrali po nějakém znamení, které by jim řeklo kde ten člun je, jako kapka oleje na povrchu nebo malá vlnka. Nic!

„ Kam zmizel ten mizera? Kde je helikoptéra?“ konečně promluvil Jackson.

„ Já ho nikde nevidím. Helikoptéra by tady měla být za pár minut.“ řekl Littlebear.

„ Myslíš, že se mu podařilo najít nějakou skrýš mezi těmi kameny blízko u břehu,“ zeptal se Jackson a ukázal prstem doleva.

„ Nevím, řekl bych že jo. Ztratili jsme ho jenom na pár minut. Asi je někde za bukem a vyčkává,“ usoudil Littlebear. „ Jeho problém je, že se nemůže schovávat věčně!“

„Otočíme se a pořádně se podíváme z blízka.“ řekl Jackson.

Jeli velice pomalu okolo malého travnatého výběhu. Motory běželi skoro nehlučně. Oba muži pátrali mezi stromy a křovisky na ostrově, jestli neuvidí zmizelý člun.

„Daydreamer, Daydreamer. Tady je Hawkeye 1,“ ozvalo se rádio z helikoptery.
„Vidíme člun, je směrem na třetí hodinu a zrychluje.“

Jackson a Littlebear měli sotva čas se otočit, a viděli Snake vyrazit z křovisek. Ve veliké rychlosti mířil přímo na Daydreamer. Díky varování z helikoptery, Jackson stačil zrychlit včas, aby se vyhnul přímé kolizi, ale přece jenom Snake způsobil podstatnou škodu. Vrazil přímo do jednoho motoru a vyrval ho z držáků.

Po tom nárazu Littlebear ztratil svůj revolver a skoro byl hozený přes palubu. Uhodil se do hlavy o zábradlí a ztratil vědomí. S Jacksonem to házelo na všechny strany. Jeho chromá noha vydržela ty nárazy, ale on se složil na zádi člunu.

„Já nevím kdo jste, ale s vámi je konec.“ zařval Snake. „Pošlu vás přímo do pekla!“
Jackson byl na moment dezorientovaný, a najednou se podíval pod sedadlo a viděl signální pistoli. Slyšel Snake po nich střílet. Bez váhání odevřel pouzdro a vytáhnul pistoli. Vložil patronu dovnitř a zvednul se.

Chtěl postrašit Snake na tak dlouho, aby neměl čas vystřelit na helikoptéru. Vypálil signální patronu směrem ke Snakeovu člunu, ztratil rovnováhu a opět spadnul na palubu. Pistole nebyla vyrobená na přesnost, tak Jacksona ani nepřekvapilo když slyšel Snake řvát.

„Ha, to je všechno co umíš? Ty si se nestrefil!“ křičel Snake. „Já tě zabiju! Co... A do prdele...“

Poslední slova vyšla ven jako výkřik. Jackson se zvedl a viděl co se stalo. Plameny šlehaly na palubě člunu a dosahovaly k hromadě krabic. Jiskry ze signální patrony zapálily alkohol, který vytékal z jedné krabice. Okamžik později celý člun vybuchnul. Pašované lihoviny vybuchly jako veliký barevný gejzír a kouřový mrak ve vzduchu přinutil helikoptéru k prudkému manévru stranou.

Jackson cítil horko z výbuchu a plazil se na předě zjistit co se stalo Littlebear.

„Jseš v pořádku, člověče?“ zeptal se Jackson.

„Tak si myslím, že tys ho poslal do pekla a ne opáčně.“ chechtal se Littlebear.

„Tak to teda znamená že seš OK.“

„Jo, já jsem v pořádku,“ odpověděl Littlebear.

Doslov

Po několika dnech šerif vyzvěděl všechno co potřeboval z těch banditů a věci ze začly vracet k normálnímu pořádku. Asi za týden Bo byl propuštěný z nemocnice. Jackson a Kia, dohromady se všemi přáteli ho často navštěvovali. Samozřejmě šel hned přímo z nemocnice do potápěčského obchodu.

„No, podívejme se, kdo to přišel.“ řekl Jackson překvapeně. Vstal od stolu a potřásl mu rukou. „Jsem rád, že jsi v pořádku. Jak se daří?“

„Pořád mám všechno pomíchané v hlavě, ale cítím se velice dobře a myslím, že se z toho vylížu!“ oznámil Bo.

„Neměj vůbec obavy, budeme na tebe čekat až se zotavíš.“ ujistil ho Jackson. „Nemusíš spěchat.“

Kia a všichni ostatní se najednou objevili ve dveřích. Zrovna skončili malý výlet na vodě. Obklopili Bo a každý ho chtěl obejmout a potřást rukou. Trvalo to skoro deset minut, než se všichni uklidnili.

„ Jsem ti vděčný, že budeš pro mě držet moji práci. Ale jseš si absolutně jistý ? Třeba se to nebude líbit majitelům. Kdyby jsi našel náhradníka, já tomu budu rozumět .“
poznámenal Bo nejistě.

„ Vůbec se nestarej o majitele.“ utvrdil ho Jackson. „ trošku se to tady najednou změnilo.“

„ Co tím míníš ?“

„ Tak jenom jakoby náhodou majitelé byly zamíchaní v té zlodějně a prodávali tu černotu v dalších barech a klubech, dohromady s drogami.

Ti dva idioti, kteří byli chycení na ostrově, to všechno vyzvonili, a moji slavní majitelé skončí v base.“ vysvětlil Jackson. „ Potřebovali narychlo nějaké peníze, tak mě tenhle biznys prodali.“

„ No to je překvápko! No jo, ale ty jsi vždycky říkal, že nechceš ani slyšet o nějakém kšeftu.“ žertoval Bo.

„ Ano, ano, máš pravdu, ale jak jsem řekl, hrozně moc věcí se tady změnilo!!“ řekl Jackson a potutelně se usmál.

Konec